

[Poulsgaard]

forudsige, at landsbysamfundet dør, hvis ikke vi sikrer landbruget økonomisk. Hvad er egentlig kendsgerningen? Kendsgerningen er, at dansk landbrug gennemsnitlig får næsten 97.000 kr. i tilskud pr. enhed i dag, når man tager de nationale og EF-støtteordningerne med. Det samlede landbrug får lige ved 10 mia kr. i støtte. Det er en af de ting, vi skal have med. Vi kan altså ikke blive ved med at støtte. Hvis man har et liberalt erhverv, er det det liberale erhverv, der skal tjene penge.

Når jeg var ved at skælde ud på den radikale ordfører, hang det sammen med, at man må spørge sig selv, hvad det er for nogle love, man har lavet herinde. Man har lavet en masse love, der sagde, at der partout skulle drives landbrug på en landbrugsbedrift. Den måtte ikke omdannes til cementstøberi, tømrerværksted, kunstværksted eller andet. Så skulle man spørge amt og kommune, så fik man ikke lov til at køre ud, og så blev der stillet 117 forskellige krav. Derfor var man simpelt hen nødt til kun at drive landbrug, skønt det kunne være omstillet til mange ting. Jeg kan se, at fru Margrete Auken sidder og morer sig vældigt her. Jeg er da glad ved, at jeg kan more fru Margrete Auken. Til gengæld er vi nogle stykker, der slet ikke synes, det er så sjovt, når fru Margrete Auken ruller sig ud. For hvad har man også gjort, og hvad har specielt SF gjort? De stiller det ene miljøkrav efter det andet. Samtidig med at de siger, at de vil bevare dansk landbrug og vil sikre dansk landbrug, stiller de så mange miljøkrav, at de stakkels bønder simpelt hen ikke kan være der. En bonde er næsten nødt til at være lovovertræder i dag, hvis han i det hele taget skal kunne drive sin gård, og SF er en af dem, der har været banebrydende i den udvikling, men nu kommer man her og vil slå sig til ridder på at hjælpe dansk landbrug. Det er sådan noget, man siger velbekomme til, hvis ikke man skulle sige amen.

Det er simpelt hen ufatteligt. Jeg ved ikke, om der er noget, der hedder folkeafstemning om den slags ting – vi fik jo en folkeafstemning om jordlovene. Ministeren kan stå her og sige en hel masse pænt og henholdende, men altså, der bliver vedtaget et lovforslag, hvis ikke vi får et folketingsvalg inden, der siger, at man nu skal have jordrente til 3 pct. Det kan vi lige så godt se i øjnene.

Nu jeg har fat på ministeren, vil jeg også gerne sige, at jeg synes, ministeren skulle lære lidt af sine britiske kollegaer, for de kan forhandle i EF. Jeg synes, at det forlig, som ministeren fik sluttet nede i EF, simpelt hen var en skandale for dansk landbrug. Hvad har vi ikke af bøvl og kvotaordninger med fisk; nu skal vi til at have bøvl med kvotaordning for mælk også, og hvad det kan medføre.

Hr. Stavad morer sig herligt. Det er da dejligt, at jeg sådan kan underholde her, men jeg tror ikke, at landmændene synes, den kvotaordning er spor morsom. Der er tale om helt vitale danske interesser. Jeg har da også hørt, at hr. Stavad har skældt landbrugsministeren ud over det forlig i EF. Det skal hr. Stavad ikke have utak for efter min mening, men han kunne godt tørre smilet lidt af ansigtet. For det, som ministeren burde have gjort i EF, var simpelt hen at have nedlagt veto. Det kan ikke nytte noget, at vi tager ned til EF og bliver ved med at være de pæne, søde og artige drenge i denne sammenhæng. Man skal have lidt hår på brystet, når man skal derned, og jeg synes altså, at ministeren så afgjort har fejlet.

Men den røde lampe lyser, og det passer meget symbolsk, for der er også rødt herinde. Jeg går ned nu.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg vil gerne ledsage den sidste ærede taler med den bemærkning, at man godt kan holde en kraftig tale uden at benytte sig af kraftudtryk.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Som det er fremgået af debatten, foregår der en voldsom ændring af strukturen i landbruget i disse år. Den animalske produktion bliver samlet på større og større enheder, og landboforeningerne forventer, at man i 1990 har tre gange så mange landbrug som i dag med over ét tusinde svin.

Husmandsforeningerne har selvfølgelig været bange for at blive sat uden for indflydelse af denne udvikling, og man har derfor startet en strukturdebat for at fastholde antallet af landbrug og arbejdspladser.

Landboforeningerne har i den anledning ladet en af deres mange formænd komme med en udtalelse, hvori det bl.a. siges: